

de store almindelige Spørgsmaal om den kirke-
lige Frihed, troer jeg, Diebliffet er meget
ubeleiligt, navnlig i nærværende Samling, som
Alle maae have Følelse af, vil være meget kort,
men netop fordi denne Sag er saa gjennem-
debatteret, medens der vistnok vil være en til
Genstemmighed grændsende Samstemning for
at faae den ordnet, har jeg troet at burde be-
nytte dette Dieblif, da den nærværende Cultus-
minister har viist Tilslutning til Sagen. Det
er i Betragtning heraf, at jeg i Forening med
de andre Forslagsstillere har indbragt dette
Forslag, og jeg haaber, at det ærede Thing nu
vil vedkjende sig de Afstemninger, som tidligere
gjentagne Gange ere faldne her. Jeg kan som
sagt ikke erkjende, at dette Lovforslag i nogen-
sommelst Maade skulde lukke Døren for større
og friere Reforme i Fremtiden, men det vil
ligefrem være et nødvendigt Supplement for
at fyldestgjøre de Forudsætninger, der laae til
Grund for Loven af 4de April 1855.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg troer, at den
ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Pe-
dersen) fuldkommen rigtigt udtalte Manges
Tanke, da han sagde, at denne Sag kunde be-
tragtes som saa fuldstændigt gjennemdebatteret,
at der ikke er noget væsentligt Nyt at tilføie.
Jeg opfatter Sagen paa samme Maade som
han, og skal derfor indskrænke mig til at sige,
at jeg ikke har forandret mit Standpunkt i
denne Sag siden forrige Samling; min Stil-
ling til den er nu ganske den samme som den-
gang, men jeg vil dog ikke give det ærede
Medlem fuldstændig Ret i, at denne min Stil-
ling kan betragtes som en Tilslutning. — Rige-
overfor det ærede Medlem for Odense Amts
5te Valgkreds (Møller) vil jeg tillade mig at
udtale, at jeg ikke troer, der er nogensomhelst
Anledning til at frygte, at den kongelige An-
ordning skal blive tagen tilbage, og forsaavidt
altsaa Hensynet hertil skulde have nogen Ind-
flydelse paa ærede Medlemmers Afstemning,
troer jeg med fuldkommen Beslemthed at kunne
sige, at man ikke behøver at frygte i saa Hens-
seende. Ganske vist kan jeg kun give denne
Tilfikkning for den Tid, jeg har den Ære at
forestaae Ministeriet, men for den Tid giver

jeg den ogsaa, og jeg troer tillige at kunne
udtale — vel ikke som en Tilfikkning, men som
Noget, der er sandshuligt — at heller ikke no-
gen tilkommende Cultusminister vil tænke paa
at tage denne Anordning tilbage.

Fallefen: Uagtet jeg, ikke af egen Erfar-
ning kjender, hvorvidt en saadan Trang er til-
steede som den, Loven søger at afhjælpe, fore-
kommer det mig dog, at det foreliggende Lov-
forslag i det Hele er saa billigt, og de Ulem-
per, det vil kunne afstedkomme, saa smaa, at
jeg agter at stemme derfor. Naar jeg har
taget Ordet, er det kun for at henlede de
ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa et
Par i formel Henseende mindre heldige Ud-
tryk. Det er saaledes vist ikke ganske rigtigt,
naar man benytter Udtrykket: „deres Sogne-
kirke“ med Hensyn til de Medlemmer, der have
løst Sognebaand, idet de jo netop ere komne
i et søregent Forhold til Kirken i det Sogn,
fra hvilket de have løst Sognebaand. Ved
Eens „Sognekirke“ forstaaer man ogsaa i Al-
mindelighed den Kirke, til hvis Menighed den
Paagjældende hører. Dette kan jo ændres ved
en simpel Redaktionsforandring, som jeg ikke
her skal opholde Thinget med. — Det er heller
ikke helbigt, naar der lige i Begyndelsen af §
5 staaer: „Naar et Medlem af Sognets Me-
nighed, der har løst Sognebaand“. Naar
Nogen har løst Sognebaandet, er han des-
uden ikke længere i enhver Henseende Medlem
af Sognets Menighed, og Begyndelsen af § 5
burde derfor forandres, saaledes at det kom
til at hedde: „Naar i et Sogn Deboere,
der have løst Sognebaand, lade kirkelige
Handlinger udføre i Sognets Kirke“, og
ikke „i sin Sognekirke“. Jeg troer, at det
vil være en mere nøjagtig Redaction. Rige-
ledes skal jeg henstille, at der i § 4 istedet-
for „Ved Altergangen“ sættes: „Til Alter-
gangen“, og at der bruges Fleertalsformen
„Kirkebetjente“ istedetfor „Kirkebetjent“ lige-
som i alle de øvrige Paragraffer. I § 2 er
det ikke rigtigt, naar der i 4de Linie staaer:
„Samme“, idet det efter almindelig Sprogbrug
gaaer paa „Sognets Kirke“, hvad der ikke er
Meningen; men det er vist, at det, uden at
Sætningen blev meningsløs, kunde gaae derpaa,